

CATALUNYA AMB EUSKADI

CRIDA DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA A LA LLUITA EN SOLIDARITAT AMB EL POBLE BASC I AMB ELS PATRIOTES JOSEP ANTONI GARMENDIA I ANGEL OTEAGUI

Fa ja un mes que Guipuscoa i Biscaia es troben sotmeses a un nou estat d'excepció: Biscaia: més de 1000 detinguts, 250 retinguts a les comissaries, 60 empresonats a Basauri. Guipuscoa: més de 1000 detinguts, 150 retinguts a les comissaries i 150 empresonats (xifres del 13 de maig).

Molts detinguts són sistemàticament torturats a "Jefatura" o als "cuartelillos" per policies encaputxats.

L'estat d'excepció no va adreçat contra "una minoria de agents de la subversió", es el terror declarat contra tot el poble basc exercit per forces regulars i irregulars de la Brigada Político social, de la Guàrdia Civil i de la Policia Armada, sota la direcció del Ministre de la Governació i del Govern Arias:

El 28 d'abril, a Ondarroa, la vídua de Leizar mor d'un atac de cor quan la Guàrdia Civil esbotza la porta de la casa per fer un registre.

El 8 de maig es detingut el capellà Anastasi Erkizia, professor d'una ikastola (escola basca). Torturat a comisaria, li desfan els ronyons. El dia 9 el traslladen a l'hospital de Basurto, on sobreviu gracies al ronyó artificial. El seu estat es desesperat.

A Guernica, la Guàrdia Civil assassina al matrimoni Ignasi Garay i Blanca Salegu per haver amagat a dos militants d'ETA.

A Ondarroa, Lluís Arriola és assassinat al "cuartelillo" de la Guàrdia Civil després de ser detingut per cantar cançons basques amb una colla d'amics al sortir d'un sopar.

Alexandra Lecket és ametrallada per la Policia Armada per no haver parat a temps el cotxe en un control de carretera, la premsa ha notificat la seva mort.

L'advocat laboralista Pere Ibarra, que havia defensat militants d'ETA en el context de guerra de Burgos, és apallissat brutalment a casa seva, i la seva dona es ametrallada però en surt il·lesa.

Pobles sencers són ocupats militarment i "rastellats" per la Policia i la Guàrdia Civil.

Locals comercials, llibreries, centres culturals, ikastolas, despatxos d'advocats són metrallats, incendiats o dinamitats per bandes feixistes sota la protecció i estimul de la policia i govern civil.

Per amagar aquests crims el Règim ha imposat el silenci, ha decretat el secret oficial sobre les informacions d'Euskadi.

L'estat d'excepció vol dir la detenció, empresonament, tortura o mort d'obriers, camperols, estudiants, ensenyants, petits empresaris i professionals, de gent que ha comès el "crim" de lluitar per les llibertats polítiques i nacionals.

Però, l'estat d'excepció vol dir també un arma del Règim per a impedir a Euskadi la mobilització popular contra el judici imminent als patriotes bascos Garmendia i Oteagui, contra qui el fiscal demana 2 penes de mort; judici que serà seguit pel de genoveva forest i Antonio Durán.

Garmendia, reduït a un estat infrahumà, amb una ferida greu de bala al cap, confinat en un calabós durant més de cent dies, va ser torturat fins que no va firmar una declaració on li atribuïen la mort d'un guàrdia civil. Amb això n'hi ha ben bé prou perquè sigui condemnat a mort.

A Catalunya, Joaquim Auladell, Antoni Molas i d'altres han estat detinguts acusats de relacions amb patriotes bascos. Es troben sota jurisdicció militar.

Aquesta monstruosa acció repressiva, que ens recorda els anys més negres del Règim, té uns responsables amb nom i cognom: Franco, Arias, García Hernández i tots els qui sostenen el Règim en aquests moments, es diguin o no "demòcrates" o "aperturistes". Aquesta acció forma un tot amb la maniobra per a imposar-nos la monarquia de Juan Carlos. Es, com diuen cínicament, la "heteje" prèvia.

Com més parlen de canvis, de democràcia, més amenacen, reprimeixen i maten. La Dictadura de Franco o la monarquia de Juan Carlos no poden ser reformades; han de ser liquidades, i per això cal l'acció més decidida del poble. L'exemple heroic de la lluita d'Euskadi ens diu amb tota la claredat que no pot haver llibertat democràtiques reals sense que desaparegui l'opressió sobre totes les nacionalitats, sense restablir els estatuts d'autonomia com a primer pas perquè cada nacionalitat decideixi lliurement el seu futur.

L'Assemblea de Catalunya crida totes les forces democràtiques catalanes i dels altres pobles de l'Estat espanyol a mobilitzarse en solidaritat amb Euskadi, amb Garmendia i Oteagui, a manifestar per tots els mitjans la repulsa contra les salvatjades del Règim.

Davant la possible sentència de mort a Garmendia i Oteagui, parem la mà criminal, exigim l'abolició de la pena de mort, el dia del "judici" tots al carrer, imposem l'AMNISTIA.

Davant l'estat d'excepció a Euskadi, aixequem una mobilització molt més forta que la que retenen ofegar, per les LLIBERTATS polítiques i nacionals, per l'AUTONOMIA i el dret a l'AUTODETERMINACIÓ d'Euskadi i de totes les nacionalitats de l'estat espanyol.

Davant el recanvi de Franco per Juan Carlos, lluitem per la ruptura democràtica, per la insurrecció d'un GOVERN PROVISIONAL democràtic a Catalunya, basat en l'estatut de 1932.

GORA EUSKADI !!

VISCA CATALUNYA !!

26 de maig de 1975.

ASSEMBLEA DE CATALUNYA.
Secretariat de la Comissió Permanent.

L'Assemblea Democràtica de Sabadell, assumeix plenament aquest comunicat i crida a tota la ciutat de Sabadell, a tots els demòcrates a realitzar actes de solidaritat amb el Poble basc i contra la pena de mort.

Sabadell, 7 de Juny de 1975

CATALUNYA CON EUZKADI

LLAMADA DE LA ASSEMBLEA DE CATALUNYA A LA LUCHA EN SOLIDARIDAD CON EL PUEBLO VASCO I CON LOS PATRIOTAS JOSE A. GARMENDIA Y ANGEL OTAEGUI.

Hace ya un mes, que Guipúzcoa y Vizcaya, se encuentran sometidas bajo un nuevo estado de excepción: Vizcaya: más de mil detenidos, 250 retenidos en las comisarías, 60 encarcelados en Basauri. Guipúzcoa: más de mil detenidos, 150 retenidos en comisarías, y 150 encarcelados (cifras del 13 de Mayo).

Muchos detenidos, son sistemáticamente torturados en "Jefatura" o en los cuartelillos por policías capuchados.

El estado de excepción, no va dirigido contra "una minoría de agentes de la subversión", es el terror declarado contra el pueblo vasco ejercido por fuerzas regulares e irregulares de la Brigada Político-Social, de la Guardia Civil y de la Policía Armada, bajo la dirección del Ministro de la Gobernación y del Gobierno Arias:

El 28 de Abril, en Ondarroa, la viuda de Leizar muere de un ataque al corazón, cuando la Guardia Civil derriba la puerta de su casa para hacer un registro.

El 8 de Mayo, es detenido el sacerdote Anastasio Erquizia, profesor de una ikastola (escuela vasca). Torturado en comisaría, le destrozan los riñones. El día 9 lo trasladan al hospital de Basurto, donde sobrevive en el riñón artificial. Su estado es desesperante.

En Guernica, la Guardia Civil asesina al matrimonio Ignacio Garay y Blanca Saleguy por haber dado cobijo a dos militantes de ETA.

En Ondarroa, Luis Arriola es asesinado en el cuartelillo de la Guardia Civil, después de ser detenido por cantar canciones vascas con un grupo de amigos a la salida de una cena.

Alexandra Lecklet es ametrallada por la policía armada por no haber parado a tiempo en un control de carretera, la prensa ha notificado su muerte.

El abogado laboralista Pedro Ibarra, que había defendido militantes de ETA en el consejo de guerra de Burgos, es apaleado brutalmente en su casa, y su mujer es ametrallada pero sale ilesa.

Pueblos enteros, son ocupados militarmente y "tastrillados" por la policía y la Guardia Civil.

Locales comerciales, librerías, centros culturales, ikastolas, despachos de abogados son ametrallados, incendiados o dinamitados por bandas fascistas bajo el estímulo de la policía y del Gobierno Civil.

Para esconder estos crímenes el Régimen ha impuesto el silencio, ha declarado el secreto oficial sobre las informaciones de Euzkadi.

El estado de excepción significa, la detención, encarcelamiento, tortura o muerte de obreros, campesinos, estudiantes, enseñantes, pequeños empresarios y profesionales, de gente que ha cometido el "crimen" de luchar por las libertades políticas y nacionales.

Pero, el estado de excepción significa también un arma del Régimen para impedir en Euzkadi la movilización popular contra "el juicio" inminente a los patriotas vascos Garmendia y Otaegui, contra los cuales el fiscal pide dos penas de muerte; juicio que será seguido por el de Genoveva Forest y Antonio Durán.

Garmendia, reducido a un estado infrahumano, con una herida de bala en la cabeza, confinado en un calabozo durante más de cien días, fué torturado hasta hasta que firmó una declaración en la que se le atribuía la muerte de un guardia civil. Con esto es suficiente para que pueda ser condenado a muerte.

En Catalunya, Joaquín Albadell, Antoni Molas y algunos otros, han sido detenidos acusados de relaciones con patriotas vascos, se hallan bajo jurisdicción militar.

Esta monstruosa acción represiva, que nos recuerda los años más negros del Régimen, tiene unos responsables con nombre y apellidos: Franco, Arias, García Hernández, y todos los que sostienen el Régimen en estos momentos, se digan o no "demócratas" o "aperturistas". Esta acción forma un todo con la maniobra de imponernos la monarquía de Juan Carlos. Es, como dicen cínicamente, la "limpieza" previa.

Cuanto más hablan de cambios, de democracia, más amenazan, reprimen y matan. La dictadura de Franco o la monarquía de Juan Carlos no pueden ser reformadas; han de ser liquidadas, y para ello es necesaria la acción más decidida de todo el pueblo. El ejemplo heroico de la lucha de Euzkadi nos dice con toda claridad que no puede haber libertades democráticas reales sin que desaparezca la opresión sobre todas las nacionalidades, sin restablecer los Estatutos de Autonomía, primer paso para que cada nacionalidad decida libremente su futuro.

L'Assemblea de Catalunya llama a todas las fuerzas democráticas catalanas así como de los demás pueblos del Estado español a movilizarse en solidaridad con Euzkadi, con Garmendia y Otaegui y a manifestar por todos los medios la repulsa contra las salvajadas del Régimen.

Ante la posible sentencia de muerte a Garmendia y Otaegui, detengamos la mano criminal, exijamos la abolición de la pena de muerte, el día del "juicio" todos a la calle. Impongamos la AMNISTIA.

Ante el estado de excepción de Euzkadi, levantemos una movilización más fuerte que la que pretendemos anegar, por las LIBERTADES políticas y nacionales, por la AUTONOMIA y el derecho a la AUTODETERMINACION de Euzkadi y todas las nacionalidades del Estado español.

Ante el recambio de Franco por Juan Carlos, luchemos por la ruptura democrática, por la instauración de un GOBIERNO PROVISIONAL democrático en Catalunya, basado en el estatuto de 1.932.

GORA EUSKADI!!

VISCA CATALUNYA!!

28 de Mayo de 1.975

ASSEMBLEA DE CATALUNYA
Secretariat de la Comissió Permanent.

L'Assemblea Democràtica de Sabadell, asume plenamente este comunicado, y llama a toda la ciudad de Sabadell, a todos los demócratas a realizar actos de solidaridad con el pueblo vasco y contra la pena de muerte.

Sabadell 7 de Junio de 1.975